

Z Lutczy

Gazeta Parafialna

Nr 317

LUTY

2024

Święto Ofiarowania Pańskiego czyli Matki Bożej Gromnicznej

Dnia 2 lutego Kościół katolicki obchodzi święto **Ofiarowania Pańskiego**. Czyni to na pamiątkę ofiarowania przez Maryję i Józefa ich pierworodnego syna, Jezusa, w świątyni jerozolimskiej. W polskiej tradycji jest to też święto **Matki Bożej Gromnicznej**.

W tym dniu przypada także **Dzień Życia Konsekwowanego**. Siostry i bracia zakonni, podobnie jak Jezus w świątyni Jerozolimskiej, ofiarowują swoje życie na wyłączną służbę Bogu. Według Ewangelii Jezus, zgodnie z prawem żydowskim, jako pierworodny syn był ofiarowany Bogu w świątyni jerozolimskiej. Wtedy też starzec Symeon wypowiedział prorocstwo nazywając Jezusa „światłem na oświecenie pogan i chwałą Izraela”. Dlatego święto to jest bogate w symbolikę światła.

W Jerozolimie, gdzie Ofiarowanie Pańskie obchodzone było już w IV w., odbywały się – zazwyczaj nocą – **uroczyste procesje ze świecami**. Liturgiczną datę święta wyznacza upływanie czasu oczyszczenia Maryi po urodzeniu dziecka.

W Kościele zachodnim święto zostało wprowadzone w VII w. W Rzymie w tym dniu odbywała się najstarsza maryjna procesja, której uczestnicy nieśli **zapalone świece**. Prawdopodobnie ta procesja do największego sanktuarium rzymskiego – **bazyliki Matki Bożej Większej** – nadała świętu Pańskiemu charakter maryjny, który z wolna zaczął przeważać.

Od X w. pojawia się obrzęd poświęcenia świec, który jeszcze podkreśla i ubogaca symbolikę światła. Nawiązuje ona

bezpośrednio do wielkanocnego paschału, który wyraża zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem. Ofiarowanie Jezusa oznacza początek **nowego przymierza i nowego kapłaństwa**, w którym Syn Boży sam jest Świątynią, Kapłanem i Ofiarą. Treść tego święta podkreśla zamierzoną przez Boga powszechność zbawienia, które ma objąć nawet pogan.

W Polsce święto ma charakter zdecydowanie maryjny – **Matki Bożej Gromnicznej**. Tak jak Maryja wniosła Jezusa do świątyni jerozolimskiej, tak też przynosi światło wierzącym. **W kościele dokonuje się poświęcenia gromnic**. Zapalone gromnice daje się do rąk konających.

Na znak zawierzenia Maryi w czasie klęsk, szczególnie podczas burzy, w domach i gospodarstwach, również zapala się gromnice. **Jako gromnice służą też świece chrzcielne**, kiedy to w życie nowo ochrzczonej osoby wkracza światło wiary, która prowadzi przez życie.

Dzień Matki Boskiej Gromnicznej miał przez całe stulecia wielkie znaczenie w roku kalendarzowym na wsi. Wtedy pachołkowie i służące otrzymywali zapłatę za przepracowany rok i mogli zmienić chlebodawcę. Z maryjnym świętem łączyły się też **przysłowia wyrażające radość** na nadchodzącą wiosnę, jak np. „Gromnica – zimy połowica”, „Na Gromniczną mróz – chowaj chłopie sanie, szykuj wóz, czy „Na Gromniczną cieczę – to się zima wleczę”.

W tym dniu pochmurne niebo zwiastuje dobry, obfity rok, zaś słoneczne – przeszkody i trudności.

PO CO NAM WIELKI POST

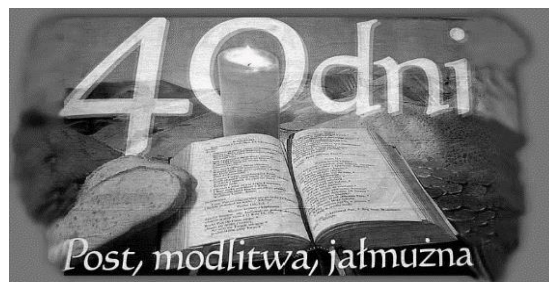
Jeszcze nie tak dawno w kościele śpiewaliśmy kolędy, a już od Środy Popielcowej, w kościołach rozbrzmiewają pieśni pokutne. Rozpocznie się Wielki Post. Dlaczego Wielki i dlaczego post? Dlaczego powtarzamy ten – dla wielu przygnębiający – okres każdego roku?

1. Po co Wielki Post?

Wielki Post to **czas przygotowania** na obchody najważniejszej uroczystości dla chrześcijan, czyli **Wielkiej Nocy**, inaczej Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, w czasie której wspominamy i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Ponieważ każde święto powinno angażować nas nie tylko zewnętrznie, zwłaszcza uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego powinna zostawić konkretny ślad w życiu codzienny. Dla chrześcijanina ten ślad to **nawrócenie**.

Wiara to nie magia, a liturgia to nie gusła i zaklęcia, które wystarczy odprawić, by cokolwiek się w nas dokonało, poszczególne święta i uroczystości wymagają więc zaangażowania ze strony osoby wierzącej. Wymagają **chwili zatrzymania i refleksji o mojej relacji z Jezusem i podjęcia konkretnych działań**, które do niego będą mnie przybliżały. Okres Wielkiego Postu, to taki właśnie

czas. **Czterdzieści dni przygotowań, powtarzanych każdego roku** – bo nie sposób, aby nasze pełne nawrócenie dokonało się w czterdzieści dni – aby dobrze przygotować się do Uroczystości Zmartwychwstania, tj., aby świętowaną tajemnicę doświadczyć w swoim życiu. Stąd potrzeba **pokuty i nawrócenia**.

2. Trochę historii

Tradycja obchodzenia Wielkiego Postu sięga początku obchodów **Triduum Paschalnego**, tj. III wieku, choć pierwsze wzmianki o poście sięgają wieku II. W wieku IV post trwał już czterdzieści dni, na pamiątkę czterdziestodniowego postu, który – jak podają ewangelisci – na pustyni podjął sam Jezus. Od XVI wieku zwyczajem powszechnym w Kościele katolickim była **Środa Popielcowa**, która rozpoczyna okres Wielkiego Postu.

3. Co ma wspólnego popiół z nawróceniem?

Wielki Post rozpoczyna się w Środę Popielcową. Wtedy to właśnie ma miejsce **obrzęd posypania głów popiołem**. Co on ma wspólnego z nawróceniem? W starożytności popiół, podobnie jak piasek używany był do czyszczenia. Popiół jest więc z jednej strony **symbolem przemijalności ludzkiego życia, ale również symbolem oczyszczenia**, które powinno dokonać się w Wielki Poście.

4. Instrumenty nawrócenia

Wielkopostnemu oczyszczeniu pomagają trzy praktyki, które powinniśmy podejmować w tym czasie – **post, modlitwa i jałmużna**. Ponieważ oczyszczenie powinno prowadzić do wolności, która jest warunkiem niezbędnym, aby w swoim życiu realizować wolę Bożą, wszystkie trzy praktyki wielkopostne prowadzi mnie właśnie do tego. Zarówno post, modlitwa i jałmużna powinny prowadzić mnie do doświadczenia wolności.

5. Wielki Post i pokuta

Nawrócenie to nie tylko terażniejszość, która wychodzi ku przyszłości, to również terażniejszość, która wychyla się ku przeszłości. Stąd **Wielki Post posiada również wymiar pokutny**. Dla człowieka, konsekwencją grzechu ciężkiego jest śmierć, duchowe zerwanie jedności z Bogiem, którego skutki, w fizyczny sposób, możemy doświadczyć już za życia. Tę konsekwencję grzechu przyjął na siebie Jezus, ponosząc **śmierć na krzyżu**. Człowiek więc może jedynie w sposób symboliczny podjąć pokutę z swoje grzechy, zarówno te ciężkie, jak i lekkie.

Nabożeństwa wielkopostne - 2024 roku

Droga Krzyżowa w każdy piątek o godz. 16.30 i 19.00.

Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 14.30 - bezpośrednio po nabożeństwie Msza Św.

Serdecznie zapraszamy szczególnie dzieci komunijne i kandydatów do Bierzmowania.

Za udział w nabożeństwie Gorzkich Żali w Wielkim Poście i odprawienie Drogi Krzyżowej można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY:

03.02.2024: 76, 79, 84, 87, 92, 95, 96, 97, 99

10.02.2024: 100, 103a, 103, 104, 105, 106, 109, 114

17.02.2024: 119, 120, 121, 124, 125, 130, 131, 133

24.02.2024: 138, 139, 140, 142, 143, 146, 152, 153, 154a

01.03.2024: 154, 155, 158, 158a, 158b, 161a, 162, 166

KOŚCIÓŁ ZABYTKOWY:

03.02.2024: 296 i 295

10.02.2024: 289 i 292

17.02.2024: 285 i 286

24.02.2024: 277 i 280

01.03.2024: 465 i 470

Pismo parafialne wydawane przy parafii Wniebowzięcia NMP i św. Józefa w Lutczy

Do użytku wewnętrznego